

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2008) 3411 av den 8 juli 2008 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) och inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF), i den del vissa utgifter som verkställts av Italien, korrigerats.

Grunder och huvudargument

Genom det angripna beslutet har kommissionen undantagit fyra kategorier av utgifter som verkställts av Italien mellan 2001 och 2006 från gemenskapsfinansiering genom EUGF. Det rör sig om korrigeringar avseende vissa exportbidrag avseende frukt och grönsaker och socker, stöd till bearbetning av citrusfrukter under budgetåren 2004–2005, tilläggsavgifter för mjölkprodukter för vilka produktions- och försäljningsvolym överstigit de tilldelade mjölkkvoterna för regleringsåren 2002/2003 samt arealstöd för åren 2004, 2005 och 2006.

Sökanden gör till stöd för sina yrkanden gällande att de genomförda kontrollerna var riktiga och lämpliga.

Sökanden gör gällande att motiveringsskyldigheten, proportionalitetsprincipen, artiklarna 11, 12 och 14 i kommissionens förordning (EG) nr 1392/2001 av den 9 juli 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, artikel 7.4 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitikens ⁽²⁾, artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitikens ⁽³⁾, artiklarna 22 och 30 i kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001 av den 11 december 2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödordningar som infördes genom rådets förordning (EEG) nr 3508/92 ⁽⁴⁾, samt artiklarna 50, 51 och 30 i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 av den 21 april 2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikens och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare ⁽⁵⁾, har åsidosatts.

⁽¹⁾ EGT L 187, s. 19.
⁽²⁾ EGT L 160, s. 103.
⁽³⁾ EUT L 209, s. 1.
⁽⁴⁾ EGT L 327, s. 11.
⁽⁵⁾ EUT L 141, s. 18.

Talan väckt den 30 september 2008 – SIAE mot kommissionen

(Mål T-433/08)

(2008/C 301/95)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Società Italiana degli Autori ed Editori – SIAE (Rom, Italien) (ombud: advokaterna M. Siragusa, M. Mandel, L. Vullo samt S. Valentino)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara artiklarna 3 och 4.2 i beslutet,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna,
- förordna om alla andra åtgärder, inbegripet åtgärder för bevisupptagning, som förstainstansrätten finner vara lämpliga.

Grunder och huvudargument

Det angripna beslutet i förevarande mål är detsamma som i mål C-392/08, AEPI mot kommissionen.

Sökanden gör till stöd för sina yrkanden gällande fem grunder.

Med sin första grund gör sökanden gällande att artikel 81 EG har åsidosatts och tillämpats på ett felaktigt sätt, samt att undersökningen varit bristfällig eftersom kommissionen i beslutet slagit fast att det föreligger ett samordnat förfarande utan att anföra någon bevisning därför, förutom den omständigheten att antalet avtal om ömsesidig representation begränsar möjligheten att tilldela licenser inom ett territorium där en annan upphovsrättsorganisation är verksam. Kommissionen har inte beaktat att många upphovsrättsorganisationer anser att det bästa sättet att säkerställa sina medlemmars rättigheter är att överlåta deras

samlingar av verk till de upphovsrättsorganisationer som bäst kan tillvarata deras upphovsrätt. Det är helt uppenbart att det är just de organisationer som är djupt förankrade i territoriet som bäst kan uppfylla dessa krav.

Med sin andra grund gör sökanden gällande att artikel 81 EG har åsidosatts och tillämpats på ett felaktigt sätt, samt att motiveringen till beslutet är inkonsekvent genom att kommissionen genom sitt försök att visa att det är möjligt att ha licenser som avser flera territorier när det gäller musikutsändningar via Internet, kabel och satellit, visat att det inte förekommer ett parallellt agerande av upphovsrättsorganisationerna. Kommissionens påstående vederläggs genom de exempel som den angett, nämligen mer omfattande upplåtelser av rättigheter till upphovsrättsorganisationer i territorier där endast en sådan är verksam.

Med sin tredje grund gör sökanden gällande att artikel 81 EG har åsidosatts och tillämpats på ett felaktigt sätt, därför att för det fall kommissionen skulle finna att det föreligger ett samordnat förfarande, vilket bestrides, så innebär detta inte en begränsning av konkurrensen eftersom territoriella begränsningar är en nödvändig följd av upphovsmannens exklusiva rättigheter.

Med sin fjärde grund gör sökanden gällande att kommissionen åsidosatt principen om rätten att yttra sig och artikel 253 EG vad gäller bristande motivering eftersom kommissionen inte upplyst organisationerna om skälen på vilka den grundat sitt beslut att, efter de marknadsundersökningar som gjorts, inte godta de åtaganden som gjorts av SIAE.

Med sin femte grund gör sökanden gällande att kommissionen åsidosatt artikel 253 EG genom bristande motivering, att proportionalitetsprincipen och rättssäkerhetsprincipen åsidosatts samt även att de åtgärder som föreskrivs i artikel 4.2 i beslutet är motsägelsefulla och inkonsekventa. Den obestämda karaktären hos den översyn som upphovsrättsorganisationerna åläggs att genomföra innebär att SIAE rättstridigt försätts i en osäker situation vad gäller att identifiera de åtgärder som kommissionen anser vara tillräckliga för att det samordnade förfarandet ska upphöra. Eftersom kommissionen vidare uttryckligen har medgett att en begränsning av ett uppdrag till den andra upphovsrättsorganisationens territorium inte innebär en konkurrensbegränsning är det uppenbarligen motsägelsefullt att begära att organisationerna bilateralt ska se över sina territoriella begränsningar i samtliga uppdrag avseende musikutsändningar via Internet, kabel och satellit, och tillhandahålla kommissionen kopior av översynen av samtliga avtal om ömsesidig representation. Därtill kommer den omständigheten att genom att kommissionen kräver en bilateral översyn av de territoriella begränsningarna, ges SIAE inget inflytande över genomförandet av artikel 4.2 i beslutet eftersom denna är beroende av självständiga överläggningar mellan de övriga 23 upphovsrättsorganisationerna.

Talan väckt den 3 oktober 2008 – Studio Vacanze mot kommissionen

(Mål T-436/08)

(2008/C 301/96)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Studio Vacanze (Budoni, Italien) (ombud: advokaten M. Cannata)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

I första hand

- ogiltigförklara det beslut som fattades av Europeiska gemenskapernas kommission den 2 juli 2008.
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

I andra hand

Ogiltigförklara artikel 2.2 i beslutet i den del det där föreskrivs att de stöd som ansetts vara oförenliga med den gemensamma marknaden ska återkrävas, jämte ränta från den dag då dessa belopp ställts till mottagarnas förfogande till dess de återbetalats.

Grunder och huvudargument

Det angripna beslutet i förevarande mål är samma beslut som i mål T-394/08, Den autonoma regionen Sardinien mot kommissionen och T-408/08 S. F. Turistico Immobiliare mot kommissionen.

Till stöd för sina yrkanden gör sökanden gällande:

- Att artikel 16 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽¹⁾ åsidosatts eftersom ett granskningsförfarande enligt denna bestämmelse endast kan inledas vid missbruk av stöd och inte vid införande av olagligt stöd. Härav följer, enligt sökanden, att hela det formella granskningsförfarandet är rättsstridigt.